33. МЕТОДИ ЗА НОРМИРАНЕ НА РАЗХОДА НА МАТЕРИАЛИ И ПОКАЗАТЕЛИ ЗА ОЦЕНКА НА ИЗПОЛЗВАНЕТО ИМ

- 1. Нормиране на разхода на материали
- 2. Методи за нормиране на разхода на материали аналитичен и опитно-статистически
- 3. Показатели за оценка на използването на материалите натурални и стойностен показател

1. Нормиране на разхода на материали

Нормирането на разхода на материали има за цел да определи:

необходимото количество <u>предмети на</u> <u>труда</u> в <u>начално състояние</u> (суровини, материали и купени полуфабрикати) за изработване на **единица продукция**.

Според вида на произвежданата продукция разходната норма може да бъде за изработване на:

- 1) заготовка установява необходимото количество суровини и/или материали за изработване на определено количество отливки, щамповки, изковки и др.;
- 2) детайл регламентира необходимото количество листов, профилен или друг вид материал, от който се изработва един или няколко детайла;
- 3) изделие определя необходимите количества от всички видове суровини, материали и купени полуфабрикати, необходими за изработването му.

2. Методи за нормиране на разхода на материали

Два метода: аналитичен и опитно-статистически.

- 1) аналитичен метод за определяне на по-точни разходни норми на материали, основаващи се на задълбочен анализ на:
- конструкцията на изделието,
- масата на отделните му елементи,
- технологичните методи за изработване на заготовките и детайлите,
- различните видове отпадъци и
- процента на действителния брак.

Разходната норма се получава като към чистата маса на продукта се прибавят действително необходимите количества материали за съответните прибавки на обработваните повърхнини в зависимост от приетата технология и за покриване на нормативно установения технологичен брак.

2) опитно-статистически метод — използват се статистически данни за разхода на материали за вече произведен продукт, поради което не се стимулира отстраняването на съществуващи недостатъци в производствената дейност, водещи до преразход на материали.

Опитно-статистическият метод трябва да се използва по изключение при много голямо разнообразие на произвежданата продукция.

3. Показатели за оценка на използването на материалите

Използват се два вида показатели: *натурални* и *стойностен показател*.

1) натурални показатели:

а) коефициент на чистата маса на изделието ($K_{\rm чм}$) - показва относителният дял на чистата маса на изделието ($G_{\rm изд}$) в разходната норма на материали ($H_{\rm мат}$) и се изчислява по формулата:

$$\mathsf{K}_{\mathsf{\scriptscriptstyle ЧM}} = rac{\mathsf{G}_{\mathsf{\scriptscriptstyle ИЗД}}}{\mathsf{H}_{\mathsf{\scriptscriptstyle MAT}}} \; .$$

б) коефициент на относителната маса на изделието (K_{om}) - показва чистата маса на изделието ($G_{uзд}$), падаща се на единица потребителна стойност на изделието (C_n) и се изчислява по формулата:

$$\mathsf{K}_{\mathsf{oM}} = \begin{array}{c} \mathsf{G}_{\mathsf{изд}} \\ \mathsf{C}_{\mathsf{p}} \end{array}$$

Потребителната стойност на изделието се измерва чрез номиналната величина на характерен негов технико-експлоатационен параметър или показател - номинална мощност, минимална температура на охлаждане, разход на гориво на 100 км и др.

2) стойностен показател — използва се коефициентът на материалопоглъщаемост (К_{мп}),

който показва относителния дял на материалните разходи (P_{mat}) в общите производствени разходи (P_{np}) за изработването на определено количество готова продукция и се изчислява по формулата:

$$K_{Mn} = \frac{P_{MaT}}{P_{np}}$$
 .

Коефициентът на материалопоглъщаемост може да се <u>из-</u>ползва за сравнителен анализ на материалните разходи в различни индустриални предприятия, производства или производствени звена.